

Az MKB Professzori Klub 2015. május 28-i szegedi rendezvénye

Az MKB Bank Professzori Klub már hagyományos, kulturális programhoz kapcsolódó szegedi vacsoráját a korábbi évekhez hasonló érdeklődés és várakozás előzte meg. Bár az időjárás nem volt kegyes hozzánk és a tervezett szabadtéri összejövetelt a Hunguest Hotel Forrás reprezentatív Juhász Gyula termében tartották meg, ez a vendégek hangulatát nem befolyásolta. Még azt is megkockáztatom, hogy a koncert ebben a sokkal intimebb közegben még közelebb tudott kerülni a hallgatósághoz.

Kozma Kata a Szegedi Tudományegyetem és a Szegedi Biológiai Központ megjelent klubtagjainak és kísérőinek üdvözlése után röviden beszélt a legutóbbi időszak eseményeiről, a jövőbeli tervekről és a koncert kapcsán részletesebben beszámolt az MKB Bank Kiválóságok Klubja mentori programjáról.

A nagy érdeklődéssel várt koncert előadói nem voltak ismeretlenek, hiszen Pavlovits Dávid hosszú ideje aktív résztvevője a szegedi komolyzenei életnek, nemzetközi karrierje és az általa 1999-ben alapított Szegedi Nemzetközi Gitárfesztivál kapcsán sokan kísérik figyelemmel pályafutását. Mint a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának tanára is igen eredményes munkát végez és ezt a jelenlevők maguk is tapasztalhatták, hiszen az est másik fellépője Girán Péter az ő tanítványa. A nagyszerű Virtuózok tehetségkutató verseny jóvoltából már ő sem ismeretlen, hiszen ennek a nagyon sikeres műsornak köszönhetően szerzett országos hírnevet és Miklósa Erika ajánlására került be az MKB Bank Kiválóságok Klubjának mentoráltjai közé.

Nagyon szerencsésnek tartom a műsor összeállítását, hiszen a szólószámokon kívül a mester és tanítványa harmonikus együttzenélését is élvezhettük. A klasszikus gitár esetében megkerülhetetlen a barokk szerzők megszólaltatása, ami ezen az estén is megtörtént, de nagyon jellemző módon az első számként egy Bach kortárs Sylvius Leopold Weiss „Tombeau sur la mort de M. Comte de Logy” műve hangzott el. Innen kezdve egy sajátos és izgalmas időutazásnak lehettünk részesei, hiszen egymás után szólaltak meg modern, kortárs zeneszerzők és barokk mesterek művei, sőt Pavlovits Dávid saját kompozíciói is. Néhány részletet játszott el egyik – már nemzetközileg is ismert – művéből, az Ametisztek-ből. Ezek a rövid, nagyon hangulatos életképek, karakterdarabok a szerző szubjektív kommentárjaival kísérve valóban különleges élmény jelentettek. Gitárról lévén szó természetesen nem maradhatnak el a dél-amerikai ritmusok; ezek sem hiányoztak a műsorból. George Morel Brazil táncát ill. Dilermando Reis: "Si elle pergunta" keringőjét és Paco Peña: „Salobre” flamenco szólóját hallva nyilvánvaló, hogy mindkét előadónk otthonosan mozog ebben a stílusban is.

Amint már említettem, a koncert záró részében gitár duókat hallottunk és feltételezem, hogy a hallgatóságnak szánt gesztusként olyan műveket játszottak, melyek a populáris kultúra részeként is ismerősek lehetnek. Ilyen volt J. S. Bach „Ich ruf zu Dir” korál preludiumának saját átírata 2 gitárra, amely sokakban a Solaris című film hangulatát idézte fel és a nagyon népszerű, némi nosztalgiával hallgatott Gershon Kingsley szerzemény a Popcorn.

A nagy sikert arató hangversenyt visszaidézve még két művet emelnék ki. Az egyik a filozofikus mélységű és Pavlovits Dávidhoz érezhetően rendkívül közel álló Domeniconi kompozíció, a Koyunbaba ihletett előadása. A másik, bizonyára sokáig megmaradó élmény volt Mathias Duplessy: Kavalkád című darabjának Presto tétele, amit Girán Péter bravúros technikával adott elő.

Dr. Párducz Árpád